

บทความวิจัย

การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะ
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคกลาง*

DEVELOPMENT OF CAUSAL RELATIONSHIP MODEL OF FACTORS
AFFECTING COMMUNICATIVE ENGLISH LISTENING AND SPEAKING
COMPETENCY FOR UNDERGRADUATE STUDENTS OF RAJABHAT
UNIVERSITIES IN THE CENTRAL REGION

รุ่งอรุณ วณิชธนชากร

Rungarun Wanithanachakorn

สมบัติ คชสิทธิ์

Sombat Kotchasit

พิทักษ์ นิลนพคุณ

Phithak Nilnophoon

กันต์ฤทัย คลังพหล

Kanreutai Klangphahol

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Valaya Alongkorn Rajabhat under the Royal Patronage

E-mail: rungarun@vru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคกลางกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 2) ศึกษาอิทธิพลที่ส่งผลต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคกลาง 5 แห่ง จำนวน 5,362 คน ที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ในปีการศึกษา 2564 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 249 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัย พบว่า

* Received November 6, 2021; Revised June 13, 2022; Accepted August 3, 2022

1) โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 6.002$, $df = 6$, relative $\chi^2 = 1.005$, $p = 0.4229$, $RMSEA = 0.00131$, $RMR = 0.00586$, $SRMR = 0.00940$, $GFI = 0.995$, $AGFI = 0.961$, $NFI = 0.998$, $NNFI = 1.00$) 2) ปัจจัยมีผลทางตรงต่อสมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีขนาดอิทธิพล 0.724 และมีผลทางตรงต่อสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.754 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ร้อยละ 85.10 และ สมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้ร้อยละ 56.10

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การฟังและพูดภาษาอังกฤษ, โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

Abstract

The objectives of this research article were to: 1) verify the goodness-of-fit between the hypothesized causal relationship model of factors affecting communicative English listening and speaking competency for undergraduate students of Rajabhat universities in the central region and the empirical data, and 2) investigate causal factors influencing communicative English listening competency and speaking competency. The population was 5 , 3 6 2 undergraduate students in 5 Rajabhat universities in the central region in the academic year 2021. A sample of 249 students was obtained by random sampling. A questionnaire was applied as the research instrument. The data analysis was carried out using mean, standard deviation, and the goodness-of-fit between the hypothesized model and the empirical data. The research findings were as follows: 1) the construct validity of the model fit the empirical data ($\chi^2 = 6.002$, $df = 6$, relative $\chi^2 = 1.005$, $p = 0.4229$, $RMSEA = 0.00131$, $RMR = 0.00586$, $SRMR = 0.00940$, $GFI = 0.995$, $AGFI = 0.961$, $NFI = 0.998$, $NNFI = 1.00$), 2) the factors with direct effect on communicative English listening competency had an effect size of 0.724 and the factors with direct effect on communicative English speaking competency had an effect size of 0.754 with a statistical significance at .05 level.

Keywords: Communicative English, Listening and Speaking, Causal Relationship Model

บทนำ

การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นสมรรถนะที่สำคัญต่อการทำงานและการดำเนินชีวิตในยุคปัจจุบัน ทว่าในประเทศไทยนั้น ยังพบปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เห็นได้จาก การจัดอันดับสมรรถิผลภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index) ของเว็บไซต์เอดดูเคชันเฟิร์ส (Education First) ประจำปี ค.ศ. 2021 (Index, E. E. P., 2021) ซึ่งประเทศไทยยังคงอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีระดับสมรรถิผลทางภาษาอังกฤษต่ำมาก (Very Low English Proficiency) การพัฒนาสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น จากข้อมูลดังกล่าว เห็นได้ว่า จำเป็นต้องมีการพัฒนาสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการจะพัฒนาสมรรถนะดังกล่าว นั้น ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริม และเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา หรือกลุ่มที่เรียกว่า ดิจิทัลเนทีฟ Prensky ได้อธิบายว่าผู้เรียนกลุ่มนี้มีลักษณะที่ชอบความรวดเร็วและสะดวก ชอบติดต่อสื่อสารกับโลกผ่านอินเทอร์เน็ตตลอดเวลา ชอบการสื่อสารทางสังคมออนไลน์และใช้ชีวิตเสมือนจริง (Virtual Life) มากกว่าเพื่อนในชีวิตจริง (Reality Life) และเคยชินกับการใช้สื่อดิจิทัล ด้วยลักษณะของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมนี้ จึงควรมีการศึกษาปัจจัยที่เหมาะสม และช่วยส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียน (Prensky, M. , 2001)

ในอดีตที่ผ่านมา พบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไว้เป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการศึกษาปัจจัยสำหรับกลุ่มคนรุ่นใหม่หรือดิจิทัลเนทีฟที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เมื่อผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จึงสามารถสรุปได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้เรียน สื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียน และการสอน ปัจจัยด้านผู้เรียนนั้น หมายถึง ลักษณะวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งอาจมีวิธีการเรียนรู้ที่ต่างกัน จากการศึกษาของ Ghaedi, & Jam นั้นพบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับมหาวิทยาลัยที่มีแรงจูงใจสูงนั้นจะใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยภาพ (Visual Learning Style) (Ghaedi, Z., & Jam, B., 2014) นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้เรียนที่มีระดับคะแนนการฟังสูงในการสอบ TOEFL (Test of English as a Foreign Language) จะใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยภาพเช่นกัน (Naning. Z. A., & Hayati. R., 2011) ในขณะที่ พัทธรา พันธรักษ์พงษ์ ได้ศึกษาวิธีการเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น แล้วพบว่านักศึกษา

ส่วนใหญ่ที่มีระดับผลการ เรียนดี มีวิธีการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Kinesthetic Learning Style) (พัชรา พันธรักษ์พงษ์, 2012) และ วิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Multimodal Learning Style) อีกปัจจัยหนึ่งที่จะส่งเสริมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัจจัยด้านสื่อ มัลติมีเดียในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง การกำหนดหัวข้อ ระยะเวลา ของสื่อ เช่น การใช้สื่อ มัลติมีเดียที่ใช้เวลาเรียนรู้นานนัก ประเด็นดังกล่าวนี้สอดคล้องกับที่ Prensky ได้รับบุ ลักษณะหนึ่งของดิจิทัลเนทีฟ ไว้ว่า เป็นผู้ที่ชอบสื่อที่มีความเร็ว และมักไม่อดทนต่อ สภาพแวดล้อมที่ช้า (Prensky, M. , 2001) ในอีกแง่มุมหนึ่ง Brinton เสนอว่า การใช้สื่อ มัลติมีเดียในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น จะช่วยให้ผู้สอนบริหารเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนควรเป็นหัวข้อที่นักศึกษาคุ้นเคย อีกทั้งยังควร ออกแบบสื่อที่มีส่วนผสมของตัวอักษร หรือ ภาพ (Brinton, D. M., 2001) นอกจากนี้ ผลการวิจัยของ Kondo, P. นั้นยังพบว่า เทคโนโลยีมีส่วนช่วยพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยอีกด้วย (Kondo, P., 2018) ยิ่งไปกว่านั้น ปัจจัยด้านการสอนซึ่งเป็นปัจจัยท้ายสุด อันหมายถึง ตัวผู้สอนและการออกแบบขั้นตอนการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจากสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย คอยแนะนำเทคนิค หรือให้ความช่วยเหลือระหว่างทำกิจกรรม ชมเชย มีการให้ คะแนนในการแข่งขัน หรือให้เลื่อนระดับเมื่อนักศึกษาทำกิจกรรมได้ถูกต้อง เป็นต้น และจากการศึกษาของ Yang, Y. et al. ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการสอนแบบผสมผสาน นั้นพบว่า นักศึกษาที่เรียนในระดับมหาวิทยาลัยนั้นมีการฟังและการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นเมื่อได้รับการ จัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานเมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนแบบเดิมในชั้นเรียน (Yang, Y. et al. , 2013)

จากสภาพปัญหาและข้อมูลต่าง ๆ ข้างต้น จึงเป็นที่มาของการศึกษาและพัฒนาโมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคกลาง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ ปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลที่ส่งผลต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยเพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ คณะสาขาวิชาของนักศึกษา และจำนวนปีที่นักศึกษาได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษนับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเรื่ององค์ประกอบของสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคกลาง และปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มีการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ ปัจจัยที่ส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3. การหาคุณภาพเครื่องมือและการรวบรวมข้อมูล

3.1 ทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ ปัจจัยที่ส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2 มีการตรวจสอบความเป็นไปได้ของนิยามองค์ประกอบ และพฤติกรรมบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งมีตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Fac) และตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ผู้เรียน (Stu) สื่อมีมิติเดียวเพื่อการเรียน (Mult) และ การสอน (Teach) ส่วนตัวแปรแฝงภายใน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ สมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Lis) และ สมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Spk) โดยตัวแปรดังกล่าว ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้สำหรับการฟังภาษาอังกฤษ (LisKnow) ทักษะสำหรับการฟังภาษาอังกฤษ (LisSkill) และคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในการฟังภาษาอังกฤษ (LisAtt) และสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้สำหรับการพูดภาษาอังกฤษ (SpkKnow) ทักษะสำหรับการพูดภาษาอังกฤษ (SpkSkill) และคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในการพูดภาษาอังกฤษ (SpkAtt)

3.3 มีการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะการฟังและสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมถึงปัจจัยที่ส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ 5 หมายถึง ดีมาก 4 หมายถึง ดี 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด จากนั้นแปลผล โดยการคำนวณ คือความกว้างของอันตรภาคชั้น โดยใช้สูตรคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น โดยมีหลักการคำนวณดังนี้

ความกว้างของอันตรภาคชั้น = (คะแนนต่ำสุด - คะแนนต่ำสุด) / จำนวนชั้น

$$= (5-1) / 5$$

$$= 0.8$$

ดังนั้นแปลผลของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

4.21 - 5.00 หมายถึง ดีมาก

3.41 - 4.20 หมายถึง ดี

2.61 - 3.40 หมายถึง ปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง น้อย

1.00 - 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

3.4 ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในเรื่องของการใช้ภาษา ความสอดคล้องของข้อความบ่งชี้กับนิยามศัพท์ในแต่ละด้านเป็นรายข้อ และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยหาค่า IOC (Indexes of Item-Objective Congruence) ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือ เท่ากับ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นได้มีการปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับแก้ไขขั้นต้นไปทดลองใช้เก็บข้อมูล (Try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 คน

3.6 นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha - coefficient) ของแบบสอบถามเรื่ององค์ประกอบของสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.980 และแบบสอบถามเรื่องปัจจัยส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 0.958

3.7 นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 249 คน คัดเลือกโดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร รวมทั้งสิ้น 5,362 คน ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคกลางจำนวน 5 แห่งที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ในปีการศึกษา 2563 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างนั้น มีการคำนวณโดยใช้โปรแกรม G* Power 3 Faul et al. โดยผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรสังเกตได้จำนวน 9 ตัวแปร ที่มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.15 (medium size) และเป็นขนาดอิทธิพลขนาดเล็ก (Faul, F et al., 2007) ที่ระดับนัยสำคัญทาง

สถิติเท่ากับ 0.05 และ ค่าอำนาจทดสอบ (power of test) เท่ากับ 0.95 โดยมีจำนวนพรีดิกเตอร์ (predictor) ที่ต้องการประมาณค่า จำนวน 21 ตัว จากการคำนวณพบว่าควรมีขนาดตัวอย่าง จำนวนตั้งแต่ 226 ตัวอย่างขึ้นไป จึงวางแผนเก็บข้อมูลตัวอย่างเป็นจำนวน 250 คน แต่ได้ผลตอบกลับของแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 249 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค และวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV)

4.2 วิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของโมเดล ตามสมมติฐานความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (SEM) โดยค่าสถิติสำคัญที่ใช้ตรวจสอบ ได้แก่ χ^2 , df, p-Value, RMR, RMSEA, NFI, NNFI, AGFI, GFI, RFI, IFI, และ CFI

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย สามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัย และ ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของปัจจัยต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดค่าสถิติและผลต่าง ๆ ดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าสถิติเชิงบรรยายลักษณะตัวแปรในการวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง (n = 249)

ตัวแปร	ชื่อตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	S.D.	C.V. (%)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ความเบ้	ความโด่ง
สมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Lis)									
1.ความรู้ด้านการฟัง	LisKnow	3.322	ปานกลาง	0.759	22.9	1	5	-0.215	-0.173
2.ทักษะการฟัง	LisSkil	3.293	ปานกลาง	0.812	24.6	1	5	0.023	-0.289
3.คุณลักษณะของการฟัง	LisAtt	3.658	ดี	0.751	20.5	1	5	-0.215	-0.173
สมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Spk)									
4. ความรู้ด้านการพูด	SpkKnow	3.324	ปานกลาง	0.843	25.3	1	5	0.023	-0.289
5.ทักษะการพูด	SpkSkil	3.210	ปานกลาง	0.807	25.2	1	5	-0.662	0.790
6.คุณลักษณะของการพูด	SpkAtt	3.641	ดี	0.785	21.6	1	5	0.009	-0.300

ตัวแปร	ชื่อตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	S.D.	C.V. (%)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ความเบ้	ความโด่ง
ปัจจัย (Fac)									
7. ผู้เรียน	Stu	3.668	ดี	0.818	21.8	1	5	- 0.214	- 0.295
8. สื่อ มัลติมีเดียฯ	Mult	3.670	ดี	0.765	20.9	1	5	- 0.578	0.798
9. การสอน	Teach	3.766	ดี	0.777	20.6	1	5	- 0.233	- 0.062

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติในแต่ละด้าน มีเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.210 ถึง 3.766 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับดี โดยการแจกแจงข้อมูลของคะแนนเฉลี่ย ด้านความรู้ด้านการฟัง (LisKnow) ด้านคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในด้านการฟัง (LisAtt) ตัวแปรด้านทักษะการพูด (SpkSkill) ตัวแปรด้านผู้เรียน (Stu) ตัวแปรด้านสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียน (Mult) และตัวแปรด้านการสอน (Teach) พบว่า มีการแจกแจงข้อมูลเป็นแบบเบ้ซ้าย ซึ่งหมายความว่า มีค่าคะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์การแจกแจงข้อมูลของคะแนนเฉลี่ย ด้านทักษะการฟัง (LisSkill) ตัวแปรความรู้ด้านการพูด (SpkKnow) ตัวแปรคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในด้านการพูด (SpkAtt) มีลักษณะการแจกแจงข้อมูลเป็นแบบเบ้ขวา หมายถึง มีค่าคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย

เมื่อพิจารณาค่าความโด่งของตัวแปรแต่ละตัวแล้ว พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าติดลบระหว่าง -0.062 ถึง -0.300 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีรูปแบบการกระจายข้อมูลเป็นโค้งต่ำกว่าโค้งปกติ ยกเว้น ตัวแปรทักษะสำหรับการฟัง และ สื่อมัลติมีเดียที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าความโด่ง เท่ากับ 0.790 ถึง 0.798 แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีรูปแบบการกระจายข้อมูลเป็นโค้งสูงกว่าโค้งปกติ

ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของตัวแปรต่าง ๆ สามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ (n = 249)

	LisKnow	LisSkill	LisAtt	SpkKnow	SpkSkill	SpkAtt	Stu	Mult	Teach
LisKnow	1								
LisSkill	.883**	1							
LisAtt	.676**	.701**	1						
SpkKnow	.873**	.907**	.645**	1					
SpkSkill	.823**	.861**	.604**	.883**	1				
SpkAtt	.619**	.613**	.897**	.563**	.579**	1			
Stu	.687**	.707**	.685**	.735**	.685**	.617**	1		

	LisKnow	LisSkill	LisAtt	SpkKnow	SpkSkill	SpkAtt	Stu	Mult	Teach
Mult	.674**	.605**	.609**	.681**	.608**	.607**	.862**	1	
Teach	.566**	.506**	.680**	.552**	.487**	.662**	.768**	.830**	1
mean	3.322	3.293	3.658	3.324	3.210	3.641	3.668	3.670	3.766
S.D.	0.759	0.812	0.751	0.843	0.807	0.785	0.818	0.765	0.777

** ค่าสหสัมพันธ์ มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

Bartlett's Test of Sphericity = 2792.193 df = 36 p = 0.000 Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling

Adequacy = 0.875

จากตารางที่ 2 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 9 ตัวแปร ดังนี้ ความรู้ด้านการฟัง (LisKnow) ทักษะการฟัง (LisSkill) คุณลักษณะของการฟัง (LisAtt) เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงสมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Lis)

ตัวแปรความรู้ด้านการพูด (SpkKnow) ทักษะการพูด (SpkSkill) คุณลักษณะของการพูด (SpkAtt) เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Spk)

ตัวแปรสังเกตได้ ผู้เรียน (Stu) สื่อมัลติมีเดียที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ (Mult) และการสอน (Teach) เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงปัจจัยส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (Fac)

ทั้งนี้พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 9 คู่ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.506- 0.883 ซึ่งตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันทางบวก และเป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 3 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ค่าดัชนีความสอดคล้อง	เกณฑ์	ค่าดัชนีของโมเดล	สรุปผล
ค่าไคสแควร์ (χ^2)		6.002	
P value	มากกว่า 0.05	0.4229	สอดคล้อง
χ^2/df หรือ relative χ^2	น้อยกว่า 2	1.005	สอดคล้อง
GFI	มากกว่า 0.95	0.995	สอดคล้อง
AGFI	มากกว่า 0.95	0.961	สอดคล้อง
NNFI	มากกว่า 0.95	1.00	สอดคล้อง
RMSEA	น้อยกว่า 0.07	0.00131	สอดคล้อง
SRMR	น้อยกว่า 0.08	0.00940	สอดคล้อง

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

ค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 6.002 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 6 อัตราส่วนระหว่างค่าไคสแควร์กับองศาอิสระ (relative χ^2) เท่ากับ 1.005 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (< 2), $p = 0.4229$ RMSEA = 0.00131 RMR = 0.00586 SRMR = 0.00940 GFI = 0.995 AGFI = 0.961 NFI = 0.998 NNFI = 1.00

ดัชนีความสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ relative χ^2 มีค่าน้อยกว่า 2 ดัชนี RMSEA, SRMR มีค่าน้อยกว่า 0.05 และ ดัชนี GFI, AGFI และ NNFI มีค่ามากกว่า 0.95 จึงสรุปได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ของปัจจัยที่ส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวชี้วัดในปัจจัยส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตัวแปรตาม ตัวแปรสาเหตุ	สมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (Lis)		สมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (Spk)	
	Direct Effect	Total Effect	Direct Effect	Total Effect
ปัจจัย (Fac)	0.724** (0.061)	0.724** (0.061)	0.754** (0.060)	0.754** (0.060)
R-square	0.851		0.561	

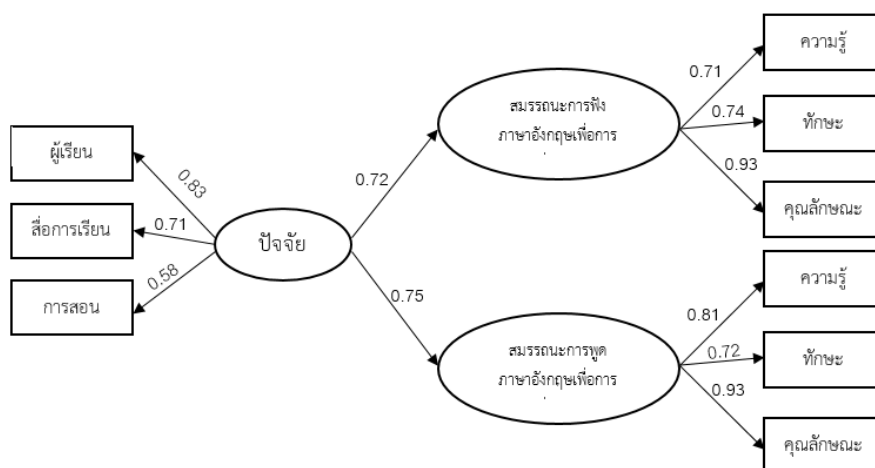
$\chi^2 = 6.002$ df = 6 relative $\chi^2 = 1.005$, $p = 0.4229$ RMSEA = 0.00131 RMR = 0.00586 SRMR = 0.00940 GFI = 0.995 AGFI = 0.961 NFI = 0.998 NNFI = 1.00

จากตารางที่ 4 มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ ตัวแปรปัจจัย ซึ่งแสดงความแปรปรวนของสมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ร้อยละ 85.10 และความแปรปรวนของสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ร้อยละ 56.10

ตัวแปรปัจจัยมีผลต่อสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีอิทธิพลทางบวกกับ สมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตัวแปรปัจจัยมีผลต่อสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.754 ซึ่งมากกว่าสมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีค่าเท่ากับ 0.724

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคกลางสามารถแสดงดังรูปที่ 1 ได้ดังนี้

$$\chi^2 = 6.002 \text{ df} = 6 \text{ relative } \chi^2 = 1.005, p = 0.4229 \text{ RMSEA} = 0.00131 \text{ RMR} = 0.00586$$

$$\text{SRMR} = 0.00940 \text{ GFI} = 0.995 \text{ AGFI} = 0.961 \text{ NFI} = 0.998 \text{ NNFI} = 1.00$$

รูปภาพ ค่าคะแนนมาตรฐานของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากตารางที่ 4 และรูปที่ 1 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดล $\chi^2 = 6.002 \text{ df} = 6 \text{ relative } \chi^2 = 1.005, p = 0.4229 \text{ RMSEA} = 0.00131 \text{ RMR} = 0.00586 \text{ SRMR} = 0.00940 \text{ GFI} = 0.995 \text{ AGFI} = 0.961 \text{ NFI} = 0.998 \text{ NNFI} = 1.00$

จึงสรุปได้ว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีปัจจัยส่งเสริม 3 ปัจจัยได้แก่ ผู้เรียน สื่อมัลติมีเดียที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการสอน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่นำเสนอข้างต้นโดยรวมภาพโมเดลมีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและ สมมุติฐาน ผู้วิจัยมีประเด็นสำหรับอธิบายผล ดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากผลการศึกษา ที่พบว่า มีปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ ด้านผู้เรียน สื่อมัลติมีเดียที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการสอน ที่เน้นความเป็นดิจิทัลเนทีฟ (Prensky, M. , 2001) ยิ่งไปกว่านั้น ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ที่ส่งเสริมให้เกิดสมรรถนะการฟังและการพูด

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นั้นสอดคล้องกับแนวคิดของ Dörnyei, Z. ที่เสนอว่า ระดับผู้เรียนเป็นแรงจูงใจหนึ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น โดยหมายถึง ความมั่นใจในตนเอง นอกจากนี้ผลการศึกษาก็พบว่า การสอนเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ก็สอดคล้องกับแนวคิดของ Dörnyei, Z. ที่กล่าวว่า สถานการณ์ในการเรียน อันประกอบไปด้วย ด้านเนื้อหาวิชา และด้านผู้สอน เป็นแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ (Dörnyei, Z., 2001)

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลที่ส่งผลต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ผลการศึกษา ยังสอดคล้องกับแนวคิดแบบจำลองการศึกษาเชิงสังคม (Socio-Educational Model) ของ Gardner สำหรับการเรียนภาษาที่สอง โดยส่วนหนึ่งกล่าวไว้ว่า ทักษะทัศนคติต่อสถานการณ์การสอน (Learning Situation Attitudes) การใช้เครื่องมือการสอน (Instrumentality) และ ผู้เรียนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา (Gardner, R. C., 2006) รวมถึงความสนใจของผู้เรียนต่อภาษานั้น ส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน ให้เกิดความสำเร็จในภาษา (Learning Achievement) อีกทอดหนึ่ง ดังนั้นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยและสอดคล้องกับผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมทัศนคติต่อสถานการณ์การสอนที่ดีขึ้น

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะ การฟัง และการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยนี้มีความแปรปรวนของสมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ร้อยละ 85.10 และมีความแปรปรวนของ สมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ร้อยละ 56.10 นอกจากนี้ ปัจจัยดังกล่าวยังมีอิทธิพลต่อสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทางบวก โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.754 ซึ่งมากกว่าผลที่มีต่อสมรรถนะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.724 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปในอนาคตนั้น ควรมีการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยด้านสื่อเทคโนโลยีที่มีต่อสมรรถนะหรือความสามารถในการสื่อสารด้วยการเขียนและอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมถึงการขยายการศึกษาเพิ่มเติมในระดับชั้นอื่น ๆ โดยใช้ทักษะการสื่อสารที่หลากหลาย

กิตติกรรมประกาศ

บทความเรื่องการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีต่อสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย

ราชภัฏภาคกลาง มีเนื้อหาจากส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานในบริบทดิจิทัลสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคกลาง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยผู้วิจัยได้นำมาปรับถ้อยคำและเนื้อหาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- พัชรา พันธรักษ์พงษ์. (2012). English learning styles of high and low performance students of the faculty of education, Khon Kaen University. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 46(34), 3390-3394.
- Brinton, D. M. (2001). The use of media in language teaching. In Celce-Murcia, M. (Ed.). *In Teaching English as a second or foreign language* (459-475). Boston, MA: Heinle and Heinle.
- Dörnyei, Z. (2001). *Teaching and researching motivation*. (First edition). Harlow: Pearson Education.
- Faul, F et al. (2007). G*Power 3: A Flexible statistical power analysis program for the social, behavioral, and biomedical sciences. *Behavior Research Methods*, 39(2), 75-191.
- Gardner, R. C. (2006). The socio-educational model of second language acquisition: A research paradigm. In S. H. Foster Cohen, M. Medved Krajnovic, and J. Mihaljević Djigunović (Eds.). *In S. H. Foster Cohen, M. Medved Krajnovic, and J. Mihaljević Djigunović (Eds.) Eurosla yearbook* (237–260). Amsterdam: John Benjamins.
- Ghaedi, Z., & Jam, B. (2014). Relationship between learning styles and motivation for higher education in EFL stude. *Theory & Practice in Language Studies*, 4(6), 1232-1237.
- Index, E. E. P. (2021). A Ranking of 112 Countries and Regions by English skills. Education First. Access on. Retrieved August 1st of , 2022, from <https://www.ef.com/assetscdn/WIBlwq6RdJvcD9bc8RMd/cefcom-epi-site/reports/2021/ef-epi-2021-english.pdf>

- Kondo, P. . (2018). Contributing factors to students' English speaking performance at Universitas Klabat. *Human Behaviour, Development and Society*, 17(2), 79-88.
- Naning. Z. A., & Hayati. R. (2011). The correlation between learning style and listening achievement of English education study program students of Srywijaya University. *Journal Holistic*, 3(5), 2085-4021.
- Prensky, M. . (2001). Digital natives, digital immigrants' part 1. *On The Horizon*, 9(5), 3-6.
- Yang, Y. et al. . (2013). A blended learning environment for individualized English listening and speaking integrating critical thinking. *Computers & Education*, 63(4), 285-305.